

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1095-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 88

Presidència **de l'Honorable Sra. María José Bauzá i Alonso**

Sessió celebrada dia 29 d'octubre del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) **RGE núm. 7175/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aula hospitalària de Can Misses (I). 1266

2) **RGE núm. 7176/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aula hospitalària de Can Misses (II). (**Retirada**). 1269

II. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 5227/14, presentat pel coordinador autonòmic de l'ONG Metges del Món-Illes Balears, mitjançant el qual se sol·licita valorar i debatre l'informe *Dos anys de reforma sanitària*. 1269

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, senyors diputats. Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sra. Presidenta, Antoni Camps substitueix José Maria Camps.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Alejandro Sanz a Asunción Pons.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, presidenta, Esperança Marí, Conxa Obrador.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Passam, idò, al primer punt de l'ordre del dia d'avui relatiu a les preguntes 7175 i 7176/14, de la Sra. Esperança Marí.

Assisteix el conseller de Salut, Martí Sansaloni; el Sr. Miquel Tomàs i Gelabert, director general del Servei de Salut; la Sra. Francisca Ribot, i la Sra. Ana Maria Sedeño, responsable de comunicació. Donam la benvinguda tant al conseller com al seu grup, al seu equip.

I.1) Pregunta RGE núm. 7175/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aula hospitalària de Can Misses (I).

Per formular la pregunta RGE núm. 7175/14, relativa a aula hospitalària de Can Misses, intervé la paraula per part del Grup Parlamentari Socialista la Sra. Esperança Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta, bona tarda a tothom. En primer lloc, convendria fer un aclariment perquè són dues preguntes que si us hi fixau anaven dirigides una a la Conselleria de Salut i l'altra a la Conselleria d'Educació perquè, òbviament, entenem que era un servei pel qual es demanava com estava, per tant, era un servei compartit entre dues conselleries, d'aquí que es fes la pregunta, ho dic jo perquè és una pregunta tota sola, és una sola pregunta i demà, aprofitant que també hi ha la consellera d'Educació, després també aprofitaríem per fer la pregunta d'educació dins una altra pregunta que hi ha establerta.

Us ho dic perquè sí que convendria possiblement, em sap greu pel conseller sobretot pel fet d'haver d'assistir al Parlament per una pregunta, que s'hauria pogut optimitzar més el temps del conseller i dels càrrecs que l'acompanyen com de la pròpia comissió de Salut. Entenem allò que el temps és important per a tothom i que el temps és or i que, per tant, sap greu fer gastar una mica de temps d'aquesta manera.

Bé, dit això, dir que sabem, n'hem parlat altres vegades i el conseller crec que també n'és conscient, que a Eivissa, a poc a poc, però es va posant en marxa un nou hospital de Can Misses, molt a poc a poc, amb tot el retard que possiblement no ens agradaria que hi fos, però bé, és tracta d'un hospital que està molt més dotat, o esperem que estarà molt ben dotat com a mínim, en teoria, amb la previsió que es va fer, era un hospital que hi havia d'estar molt més ben dotat que no l'antic i que disposa d'uns espais que el vell no en tenia, ni prop fer-hi, vull dir que és un hospital amb tota, diríem, amb la dignitat que en aquests moments requereix la població de l'illa d'Eivissa.

D'altra banda, també s'incorporaran serveis, esperam que no es torbin molt, hem parlat sovint o se n'ha parlat molt en aquest parlament del servei de radioteràpia que serà a aquest nou hospital de Can Misses, esper que també hi sigui, i, per tant, serà un hospital òbviament molt més adequat a les necessitats de l'illa d'Eivissa en l'àmbit de la salut.

Previsiblement amb els nous serveis hi haurà també tipologies de pacients que ara no hi són o no són molt recurrents, com poden ser els infants o gent o persones més joves en edat escolar que segueixin un tractament hospitalari de llarga durada. D'aquí l'interès per la pregunta que li formulam i d'aquí la preocupació també, entenem que amb els nous serveis i les noves instal·lacions a l'hospital de Can Misses s'hauria d'haver previst l'establiment, durant aquest temps de previsió d'estudi de com es va configurant l'hospital, s'hauria d'haver previst l'establiment d'una aula educativa o aula educativa o aula hospitalària, així com es coneixen, similar a la que funciona en aquests moments a Son Espases, fa vint anys que funciona a Son Espases i si no m'equivoc crec que és un dels serveis on l'excel·lència seria la paraula que definiria l'aula de Son Espases.

Per tant, aquesta aula hospitalària ofereix tota una sèrie de serveis i fa unes funcions que resulten importants per als infants que es troben hospitalitzats. La primera, i la més important des del meu punt de vista, és que genera un espai de normaltat en la vida d'aquests infants que han d'estar ingressats llarg temps. També, gràcies a l'aula educativa, aquests infants poden anar a escola, com els que no estan hospitalitzats, poden seguir les seves lliçons, poden fer els deures, etcètera. Per tant, genera unes rutines que impliquen normaltat dins la seva vida que en aquests moments és una vida difícil. També constitueix un espai de socialització dels infants, els permet estar en contacte amb pares, amb altres nens, etcètera, més enllà del contacte propi de l'hospital, de la malaltia i de l'infant. Així mateix, l'aula educativa és una eina de comunicació entre hospital, també els mestres, els infants, els pares, mares, etcètera.

Per tant, és un servei que entenem que és de gran importància des del punt de vista d'aquesta diputada que us parla, tant per la funció educativa com per la funció social que realitza el servei. Estic convençuda que també contribueix a millorar en qüestions de salut, tot allò que impliqui normaltat hi deu contribuir.

A aquesta aula hi acudeixen infants joves que reben tractaments oncològics de llargues durades, persones afectades per cremades o infants amb politraumatismes o traumatismes greus, és a dir, al·lots i al·lotes que han de romandre durant temporades relativament llargues a l'hospital. També fer l'observació que una vegada que deixen l'hospital i l'aula educativa aquests infants s'incorporen als seus centres educatius, però clar, tampoc no és una incorporació, diríem, de cop i volta sinó que es fa d'una manera progressiva, per tant, també l'aula educativa o els serveis que hi ha al voltant d'aquesta aula també acompanyen aquest reingrés, la normalitat en els centres educatius.

Per tant, anomenades les virtuts d'aquest servei, sí, conseller, que ara tocaria fer-vos la pregunta de si s'ha previst la creació d'una aula educativa hospitalària en el nou hospital de Can Misses.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. En primer lloc, vull destacar que en aquest moment l'assistència dels infants que requereixen una assistència sanitària a Can Misses, a l'illa d'Eivissa, presenten una estada mitjana molt curta i, a més, el 70% dels ingressos corresponen a nins menors de tres anys. Per tant, l'aspecte educatiu, en aquest cas, no està, no presenta una necessitat real quant als tractaments que en aquests moments es desenvolupen.

M'agradaria també destacar que en una Comissió de Salut passada es va defensar una proposició no de llei, que crec que va defensar vostè, per tal d'intentar adaptar-nos, si les necessitats així ho requerien, a donar resposta no només dins l'aspecte de salut sinó també dins els aspectes educatius per tal de donar una resposta integral als infants.

Li vull manifestar la total voluntat de col·laborar amb la Conselleria d'Educació per tal de si és necessari i veim que hi ha un canvi en la necessitat educativa dels nins que estiguin ingressats a l'hospital de Can Misses, posi per segur el fet que intentarem donar-los aquest tractament integral, però clar, si el 70% dels nins són menors de tres anys la possibilitat de tenir una aula i que realment completi en aquests moments el conveni que tenim amb "la Caixa", el qual vostè també deu conèixer, per a la socialització de les famílies i dels infants des d'un punt de vista no només d'entreteniment sinó també de compartir experiències, crec que el valor afegit que suposa a aquest conveni de col·laboració socio sanitària que vàrem firmar des de la conselleria i la Fundació Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, comprendrà que no existeix aquesta necessitat afegida.

Sí crec, però, que hem de seguir de ben a prop aquestes necessitats que puguin sorgir perquè ja he donat dades de com s'incrementen els espais quant als metres quadrats que pugui tenir el nou hospital de Can Misses i, per tant, si és necessari existeix la possibilitat de dotar aquesta infraestructura i donar aquesta resposta, però en aquests moments no existeix la necessitat en base als ingressos que tenim que, com li dic, idò, l'estada mitjana del Servei de Pediatria és de 2,4 dies. Per tant, entre el dia d'ingrés i l'alta que siguin 2,4 dies i que el 70% dels nins siguin menors de tres anys, crec, que tots convindrem que en aquests moments les necessitats no existeixen. Si individualment pugui sorgir qualque necessitat, idò, s'abordarà cada qüestió a nivell individual i total col·laboració amb la Conselleria d'Educació per tal de facilitar-los la informació i veure com podem donar aquesta resposta a nivell individual.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té torn de rèplica la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, presidenta. Sé que el moment possiblement no sé si feim tard o no, però crec que és el moment de plantejar el tema, conseller, perquè és el moment en què ara el nou hospital està encara, diríem, en aquesta fase de treballar-hi, d'anar-hi adaptant tots els serveis, d'anar-hi fent el trasllat d'una manera gradual -remarcant una altra vegada aquests tres anys que duim de retard i que ja s'han fet modificats, vull dir, d'espai n'hi ha, i el servei aquest és un cost molt mínim. Per tant, deixar-lo previst o deixar que aquest servei d'aquí el dia de demà hi sigui, deixar-lo ara organitzat, després serà menys complicat a l'hora d'instaurar-lo si és necessari.

Quant als serveis de l'aula de joc i entreteniment, sí que és cert que aquesta aula té tota una sèrie d'ordinadors, és una aula que es divideix entre els jocs i una mica l'entreteniment que es fa al voltant dels programes educatius, però no són realment programes educatius, són bàsicament programes d'entreteniment que possiblement en el moment que es va fer el conveni amb "la Caixa" sí que tenia una motivació més innovadora, perquè eren els ordinadors, els nins podien participar, diríem, de jocs d'ordinadors, però ara tot això de les tècniques de la informació, jo crec que ens passen per davant a tots i, per tant, l'aula ha quedat diríem, en aquest sentit, una mica desfasada, potser sí que se li hauria de donar un toc d'innovació una altra vegada en aquest sentit. És cert que fa també les funcions, aquestes més socials, d'aquestes necessitats dels infants que estan ingressats.

Pens, però, que tant les persones que se n'ocupen, que són els voluntaris de la Creu Roja, sí que poden fer aquesta tasca d'entreteniment o de joc, però no la tasca educativa que es necessitaria si es donàs el cas. També és cert que en aquests moments els infants que han d'estar hospitalitzats de llarga durada possiblement és que tots els que reben tractament oncològic, que per cert ara n'hi ha de Menorca, també n'hi ha de Formentera, clar, vull dir, aquests nens sí que estan durant aquest any a Mallorca, estan aquí a Palma, però també és cert que estan mitja setmana a Palma, però llavors estan mitja setmana a Menorca i mitja setmana a Eivissa o mitja setmana a

Formentera i, clar, aquest procés d'aquí queda una mica d'aquella manera, vull dir, no es fa un procés, diríem, d'acompanyament que no només tasques educatives sinó també de facilitació d'aquests nens quan s'incorporen al centre educatiu ara no hi són.

Per tant, si em permet, si em permet després d'haver parlat també amb l'aula hospitalària de Son Espases li faria dues consideracions: una, recordar que hi va haver, hi havia un servei que complementava l'aula hospitalària, que és el SAED, el Servei d'Atenció Educativa a Domicili, que a Mallorca hi ha dues persones que es fan càrrec d'aquest servei, que treballen en col·laboració amb els professionals que hi ha a l'aula hospitalària. Aquest servei, tant a l'illa d'Eivissa com a l'illa de Menorca, va quedar interromput. Per tant, què passa? Que aquest mestre que hi havia en aquell moment per atendre malalties cròniques quan no podien acudir regularment al centre educatiu, parlava d'un nen que patia, per exemple, agorafòbia i que, per tant, necessitava que algú li fes una atenció especial o bé adolescents que queden embarassades i quan estan en els darrers mesos no volen o no poden assistir al centre educatiu, hi havia aquest servei per atendre molta casuística d'aquest tipus. Amb les retallades, i això seria ja de la Conselleria d'Educació, aquest servei, diríem, va decaure o ha quedat reduït a una expressió mínima.

Però clar, pensam si el servei, per exemple, de radioteràpia s'estableix a Eivissa possiblement els infants de llarga hospitalització sí que quedaran a l'hospital d'Eivissa o bé aquests nens que ara no estan hospitalitzats, però que sí necessiten aquests serveis d'atenció domiciliària si d'alguna manera es podria establir recuperar, recuperar la persona, recuperar aquest mestre que feia aquesta feina i que pogués fer les tasques d'estar a l'hospital i combinar-la amb l'atenció domiciliària. És a dir, que una mateixa persona podria fer els dos serveis, si es donava el cas, atendre aquests alumnes, vull dir aquests alumnes, aquests infants que estan a l'hospital i després quan ja estan al domicili. Això possiblement amb un sol mestre, tant a les illes d'Eivissa o de Menorca, seria més que suficient en un primer pas.

Per tant, seria el fet aquest de fer algun tipus de conveni, establir un conveni amb la Conselleria d'Educació, recuperar el SAED i complementar-lo, que també tengués aquest espai de l'aula hospitalària per poder atendre, si és necessari, de cara a un futur. Això seria la primera objecció que us faria.

La segona, crec que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

... és necessari en aquests moments fer un estudi, un estudi de la població infantil i juvenil que hi ha a Can Misses, que hi ha o que resideix a Son Espases i que és d'Eivissa o que és de Formentera o que és de Menorca, quins tractaments reben a Son Espases i saber, per tant, quin és el temps d'hospitalització i si en un futur aquest tipus de tractament que tenen a Son Espases els donaran a l'hospitals d'Eivissa i de Menorca. Vull dir, us demanaria que es fes aquest estudi. Sé que se'n va fer un, però

se'n va fer un... si l'aula hospitalària té vint anys a Son Espases se'n degué fer un fa divuit anys o fa disset anys i llavors es va desestimar que aquest servei si quedava establert a Son Espases no es faria ni a Menorca ni a Eivissa, però possiblement ara, al cap de divuit anys, sí que convendria tornar a fer aquest estudi.

Per tant, serien les dues objeccions que us faria, mirar si es podria establir o juntar el SAED amb l'aula hospitalària a Menorca i a Eivissa i, dos, fer aquest estudi per saber exactament com està aquesta població infantil i juvenil en els hospitals d'aquestes illes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Jo crec que tots els que som en aquesta sala sabem que ni és un factor limitador l'espai ni el cost que pugui haver de menester el finançament d'aquesta prestació, que hauríem d'emmarcar en el concepte de necessitat. Ha fet molt bé vostè canviar en temps condicional, si es produeix la necessitat, estar preparat.

Jo recull el guant de les dues propostes fetes, la primera intentar, juntament amb Educació, en cas que sigui necessari, perquè nosaltres som porta d'entrada i podem ser els primers que podem detectar aquestes necessitats, ja siguin educatives o ja siguin per mor d'un tractament més perllongat, bé a l'entorn hospitalari o bé amb un alta hospitalària, però sí amb seguiment posterior per part del domicili, i, per tant, prenc nota i intentaré, idò, articular-ho mitjançant la conselleria, amb la Conselleria d'Educació.

En segon lloc, també podem fer l'estudi del tipus de tractaments i si està indicat fer-lo a un nivell hospitalari o a un altre, perquè l'important és fer-lo amb els paràmetres de màxima qualitat pensant que la proximitat és important, però la qualitat encara ho és més des d'un punt de vista pensant en el pacient, en aquest cas en el nin. Però sí que es pot fer l'estudi i li puc facilitar el tipus de tractaments i les estades que es desenvolupen als nins desplaçats de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera.

Per tant, cap problema, jo crec que podem parlar amb Educació, intentar establir un sistema per tal que en cas de detectar un cas, com vostè bé deia, en condicional, i crec que queda clar també que en aquests moments tenim aquesta aula amb el conveni amb "la Caixa", que m'agradaria destacar que és un conveni que vàrem firmar dia 15 de maig de l'any 2013, el vàrem actualitzar on vàrem posar nous programes, on es varen emmarcar amb les línies estratègiques que du també "la Caixa" a altres comunitats autònomes i que evolucionen i milloren en la mesura de les possibilitats.

Per tant, contribueix també a la socialització, com bé deia, i en la qüestió específica de l'entreteniment educatiu, no en una educació reglada ni formada, com podria dir, però bé, crec que les dues propostes són sensates, la de parlar amb Educació i intentar formular el conveni i la de fer l'estudi, i prenem nota i mirarem de desenvolupar-ho.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 7176/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aula hospitalària de Can Misses (II).

Entenc pel que ha dit, Sra. Marí, que retira la següent pregunta.

Molt bé. Sent així suspenem uns minuts la sessió per acomiadar el conseller i el seu equip.

LA SRA. PRESIDENTA:

Reprenem la sessió.

II. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 5227/14, presentat pel coordinador autonòmic de l'ONG Metges del Món-Illes Balears, mitjançant el qual se sol·licita valorar i debatre l'informe *Dos anys de reforma sanitària*.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i votació de l'escrit RGE núm. 5227/14, presentat pel coordinador autonòmic de l'ONG Metges del Món-Illes Balears, mitjançant el qual se sol·licita valorar i debatre l'informe de *Dos anys de reforma sanitària*.

Passam al torn de fixació de posicions i per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Thomàs, per un temps de deu minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bones tardes a tots i a totes. Primer de tot saludar cordialment la Sra. Celsa Andrés, presidenta de Metges del Món-Balears, que és aquí present amb tots nosaltres i agrair-li especialment la feina que la seva organització fa en relació amb aquest tema i d'altres.

Des del Grup Parlamentari Socialista entenem que es tracta de valorar i votar si l'organització Metges del Món-Illes Balears ha de venir en aquesta comissió a presentar el seu informe de *Dos anys de reforma sanitària, més vides humanes en risc*. Des del Grup Parlamentari Socialista volem recordar, primer, que la Constitució espanyola reconeix en el seu article 43 el dret a la protecció de la salut, que la Llei general de sanitat estableix que són titulars del dret a la protecció de la salut i a l'atenció sanitària, tots els espanyols i els ciutadans estrangers que tinguin establerta la seva residència en el territori nacional. I d'aquí es dedueix que el dret a la protecció de la salut, reconegut a la Constitució, es va interpretar com un dret a rebre atenció sanitària front la malaltia.

I com que en definitiva discutim o valoram un informe que fa referència a la regularització a l'accés a l'atenció sanitària, també hem de recordar el que diu la Llei general de salut públic del nostre país, que promou el funcionament coordinat de les estructures assistencials i de salut pública, per preservar la salut poblacional i que està basada en l'actuació tant a nivell col·lectiu com individual, incloent les activitats de promoció de la salut i les de prevenció de la malaltia. I com que som a les Illes Balears, no ens podem oblidar del que diu el nostre Estatut d'Autonomia, que l'article 25.1 diu que es garanteix el dret a la prevenció i a la protecció de la salut mitjançant un sistema sanitari públic de caràcter universal.

Per tant, ens trobam amb un escenari legislatiu de drets i garanties per a les persones que viuen en el nostre país en relació amb l'atenció sanitària i que el Partit Popular, de manera unilateral, rompent tots els consensos bàsics que havien guiat la política sanitària del nostre país els darrers 30 anys, unilateralment va decidir rompre amb la universalitat de l'atenció sanitària. Parlam del Reial Decret Llei 16/2012 el qual, com vostès saben, regula la condició d'assegurat i beneficiari a efectes de l'assistència sanitària a Espanya amb càrrec de fons públics, i que defineix la condició d'assegurat i beneficiari i especifica altres supòsits entre els quals no contempla el de les persones estrangeres residents a Espanya en situació irregular. És més, expressament queden excloses. Per tant, el Partit Popular les ha tret del Sistema Nacional de Salut. És a dir, el Partit Popular fa tres anys que va prendre una decisió que era prioritzar el dèficit front a l'atenció sanitària i per tant va prendre una decisió que era reduir despesa sanitària, quan l'atenció sanitària no és una despesa, sinó que és una inversió.

Aquest Reial Decret 16/2012, ha suposat un canvi en el model d'atenció sanitària, perquè fins aleshores era universal, públic, gratuït i equitatiu, i per tant, això suposa una agressió a la salut pública del nostre país i suposa passar d'un sistema de drets, a un sistema d'assegurament i per tant, és una passa enrera, on l'atenció sanitària, que era una contraprestació, passa a ser una contraprestació per allò cotitzat i no una atenció sanitària en funció d'un dret ciutadà universal. I evidentment aquesta decisió té efectes a nivell de cohesió social, salut pública i romp el concepte d'equitat, introdueix barreres d'accés i deixa desprotegits fàcilment els col·lectius vulnerables.

La Defensora del Poble ja va emetre unes recomanacions a nivell estatal i a nivell de la Conselleria de Salut, perquè fes efectiu l'accés de tots els ciutadans a la salut. La resposta de la conselleria oïdes sordes. I també el Tribunal Constitucional i el Consell d'Estat han dit que exclou col·lectius de ciutadans, no suposa un estalvi rellevant en termes de reducció de dèficit i probablement el seu impacte en termes de salut és molt important, i també deien que suposa un risc en salut pública perquè la salut de la població s'aconsegueix amb activitats individuals i també amb activitats col·lectives. I la seva conclusió era que treure aquestes persones del Sistema Nacional de Salut suposa posar en risc la salut pública d'una comunitat. I també sabem que aquí la Conselleria de Salut va retirar 20.000 targetes sanitàries durant el primer any d'aplicació d'aquest reial decret.

Per tant, ens trobam amb un col·lectiu de persones que no tenen assistència sanitària normalitzada, que se'ls exigia un compromís de pagament i que han desaparegut entre cometes dels centres de salut i hospitals. I aquí hem de recordar que molt abans que passessin determinats fets que després comentarem, Metges del Món i Amnistia Internacional varen exposar personalment al Sr. Bauzá i al Sr. Sansaloni, allò que succeïa amb l'atenció sanitària d'aquestes persones. De tothom és ben sabut que també varen fer oïdes sordes. El Comitè sobre drets econòmics, socials i culturals de Nacions Unides, l'OCDE, la Unió Europea han dit que aquesta norma de l'Estat espanyol va en contra de la salut pública d'una comunitat. I també hem de recordar que els col·lectius de professionals sanitaris, les organitzacions col·legiades sanitàries, ONG d'àmbit sanitari i social, organitzacions sindicals i tots els partits polítics, excepte el Partit Popular, s'han declarat en contra d'aquesta normativa.

Efectivament, el Partit Popular també es va negar en el seu moment a avaluar el que suposava aquesta norma i aquí, per exemple, vàrem tenir la desgràcia d'un jove senegalès que havia vingut a Mallorca a cercar un futur millor, Alpha Pam, que va morir sense tenir una atenció sanitària normalitzada, sense tenir targeta sanitària, va morir tot sol d'una tuberculosi no diagnosticada, no tractada, que, amb una atenció sanitària normalitzada, s'hauria diagnosticat i tractat.

Per tant, ens trobam amb un col·lectiu de persones que tenen impossibilitat de rebre prestació sanitària normalitzada, impossibilitat de rebre prestació farmacèutica i que evidentment surten de tots els circuits normals. En aquest Parlament s'han dut iniciatives perquè la Conselleria de Salut estableixi instruccions que puguin reconèixer d'una manera efectiva el dret a assistència sanitària normalitzada en els centres de salut i en els hospitals. Qüestions que ja fan altres comunitats autònomes, com per exemple Astúries i Andalusia. Aquí el Partit Popular també ha votat sempre en contra d'aquesta situació i per tant, es veu que el Partit Popular es troba molt còmode i satisfet que hi hagi un col·lectiu de persones que no tenguin atenció sanitària normalitzada. Avui hem de lamentar aquí, jo, com a diputat d'aquest Parlament, lament que siguem a una institució en què un document que té entrada dia 12 de maig de 2014, és a dir fa més de cinc mesos, sigui avui debatut en aquesta comissió. Per aquest camí no anam a cap banda!

Com deia, Metges del Món ha sol·licitat la presentació i valoració d'aquest informe de la Comissió de Salut i hem de dir que Metges del Món ha estat una de les entitats a les nostres illes que intenta acollir els milers de persones que no tenen reconegut el dret a la salut, perquè el Partit Popular els ha tret aquest dret, els ha tret la targeta sanitària i els ha tret una atenció sanitària normalitzada. Intenta donar-los atenció sanitària i quan no pot directament, intenta canalitzar-la. Però evidentment troba molts d'impediments des del Servei de Salut i evidentment també fan una feina de denúncia d'aquestes situacions, com bé recullen en el seu informe. Metges del Món és l'entitat que més informació proporciona ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...i que ha recollit la realitat que passa a la nostra comunitat autònoma. Per tant, és lògic que venguin al Parlament a presentar el seu informe i més perquè els diputats i diputades del Partit Popular viuen d'esquena a aquesta situació sanitària de milers de persones.

Metges del Món va anar al Congrés dels Diputats a presentar aquest informe de la mà del Grup Parlamentari Socialista. El Parlament ha de ser una institució oberta, transparent i afavoridora de la participació dels nostres ciutadans i de les entitats que els acullen. I el Grup Parlamentari Socialista, per tant, defensa i exigeix que Metges del Món vengui aquí, a la Comissió de Salut, a presentar el seu informe.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sols a efectes informatius, en aquesta comissió va entrar dia 14 d'octubre, o sigui que crec que estam en termini nosaltres...

(Se sent el Sr. Thomàs i Mulet de fons de manera inintel·ligible)

Jo li dic que dia 14 d'octubre va entrar en aquesta comissió, tramès per una altra comissió.

Passam, de totes maneres, al Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula la Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta, bones tardes a tots i a totes. I en primer lloc donar la benvinguda a la presidenta de Metges del Món de la comunitat autònoma i per part del nostre grup parlamentari donar-los l'enhorabona per la seva feina i sobretot pel seu compromís.

Som davant d'una petició d'una entitat que vol venir al Parlament a exposar part de la seva feina, una memòria que recull dos anys d'aplicació d'un reial decret que mai no hauria d'haver estat aprovat. El Parlament és la institució manco oberta a ciutadans i a les entitats, la manco oberta, funciona encara com si fóssim en el segle XIX, o a finals del segle XVIII. Els ajuntaments tenen reglaments de participació, els consells tenen reglament de participació, on les entitats i les persones, és a dir, els ciutadans, poden demanar parlar en el plenari, parlar davant totes les persones que els representen, en aquest cas en el municipi i en el nostre cas en el consell. El Parlament no té aquest reglament de participació, els ciutadans i les entitats a la pràctica no poden venir a exposar què opinin sobre determinats temes, que també els afecten i que teòricament nosaltres representam.

El Parlament és molt complicat i avui tenim un clar exemple que una entitat o un ciutadà pugui venir a exposar la seva situació. Ni tan sols poden manifestar-se davant, està tan protegit el Parlament per aquestes coses dels ciutadans que representa, que ni tan sols poden manifestar-s'hi davant, ara els aturen a l'inici del carrer Palau Reial quan hi ha una manifestació, això no passa ni als ajuntaments, ni als consells on les manifestacions es poden fer a les portes de la pròpia entitat.

Avui tenim una proposta d'una entitat, d'una ONG, Metges del Món, que demana tenir un temps, no en el plenari, sinó a una comissió, on hi ha un nombre reduït de parlamentaris i parlamentàries, perquè pugui exposar una feina feta per ells i que afecta un conjunt important de la població, per no dir tothom, perquè nosaltres pensam, i sempre ho hem defensat així, que aquesta retirada de les targetes sanitàries i de tot el decret llei que va modificar la salut universal, amb una salut que anava cap a les persones assegurades, afecta també la salut pública.

Per tant, és una entitat que demana un temps i un espai, perquè els parlamentaris que representen aquesta entitat, on tenen la sobirania, puguin ser escoltats. Ha complit aquesta ONG tot el protocol reglamentari. Com deia el Sr. Thomàs, el maig del 2014 presenta la sol·licitud, la rep la presidenta del Parlament, a la qual lliuren la memòria i li lliuren la petició. És valorat per la Mesa del Parlament, la Mesa del Parlament ho trameta a la Comissió de Peticions, la qual es reuneix de tant en quan. La Comissió de Peticions ho valora i diu que sí, que ho valori la Mesa de la Comissió de Salut. La Comissió de Salut, primer va a la Mesa, la Mesa quan ho considera oportú ho fica en el calendari, i avui, de maig a octubre, valorarem, discutim una cosa que ha de ser molt més mecànica, molt més pràctica i molt més instrumental que una entitat vulgui sol·licitar exposar la seva feina, o el seu pensament davant el Parlament. I avui se sotmet a votació, un llarg camí perquè avui surti que no.

Confiam que avui no pot sortir que no, confiam que avui tots els parlamentaris d'una forma absolutament participativa, oberta i democràtica votarem que sí, que vengui una entitat que ho ha sol·licitat, i jo crec que li hem de donar l'enhorabona per aquest pas, perquè ho ha sol·licitat, perquè quantes entitats ho han sol·licitat durant aquesta legislatura? Això és un indicador d'allunyament del Parlament en relació amb els ciutadans i amb les entitats que també els representen, quantes entitats ho han fet? Hem de donar l'enhorabona a una entitat que s'ha atrevit, que ho ha fet, que ha complit tot el protocol que li marcam perquè ho faci. I és sobre un tema el qual és conflictiu, que és un tema encara no resolt, que a les eleccions properes tant a la comunitat autònoma com a les estatals, serà un tema que sortirà, que es debatrà. Aquesta modificació de la llei que teníem fins fa poc, fins fa 3 anys, d'una sanitat universal per un decret llei sense consens i amb molta resposta per part de professionals i de la ciutadania, va modificar aquest concepte de sanitat universal, per una sanitat d'assegurats.

Una ONG que no demana aquesta compareixença per una qüestió que estigui de moda això, o d'oportunitat; una ONG que des del principi ha fet feina recaptant informació i atenent les persones que quedaven excloses d'aquest decret. Per tant, tenim la possibilitat d'escoltar de primera mà realment el que ha suposat per a molts de ciutadans que comparteixen amb nosaltres, a municipis, ciutats i pobles que ha suposat la retirada d'aquesta targeta sanitària. És una ONG que treballa des d'allò real, des de les persones que hi van i els diuen escolti: a mi no m'atenen en aquest hospital, no m'han pogut atendre en aquest centre de salut, què faig? I ells els donen solucions i fins i tot assumeixen de vegades la responsabilitat que hauria de ser de l'administració pública.

Per tant, no és una ONG que ho demani per una qüestió possibilista o de moda o perquè estigui bé, sinó perquè té informació que crec que als parlamentaris ens interessa tenir.

Una ONG, a més, que ha fet un seguiment, insisteix, des del principi d'això; una ONG que ha estat molt implicada en un fet per a nosaltres desastrós i que va posar la comunitat autònoma com a punt d'atenció davant la mort del ciutadà, el Sr. Pam, que sempre defensarem des del Grup MÉS que si hagués tenguut targeta sanitària hauria rebut una altra assistència sanitària, diferent de la que va rebre. I aquesta ONG, Metges del Món, des del principi va estar implicada en aquest cas, té informació absolutament actualitzada d'aquest cas i de tots els altres que han afectat aquest conjunt de ciutadans que se'ls ha retirat la targeta sanitària.

Per altra banda aquest parlament ha debatut en moltes ocasions, tant en el plenari com a la Comissió de Salut, aquest canvi de model que ha suposat aquest decret llei que ha retirat totes aquestes targetes i ha modificat altres prestacions sanitàries. Crec que ens interessa conèixer, no només des del debat polític sinó des del debat social, des de la realitat social, el que ha suposat aquesta retirada. I a més a més la seva memòria inclou, com és necessari també, veure les comparatives d'altres comunitats autònomes; també ens interessa com a parlamentaris saber com altres comunitats autònomes han resolt aquest problema i quines conseqüències ha tenguut per a la població, conseqüències segurament diferents de les que ha tenguut a la nostra comunitat autònoma, comunitats com la gallega, que va mantenir -per una via diferent a la que per exemple va fer Catalunya o la que va fer Astúries, o que es va fer a Euskadi, cada una d'elles diferent, o la que va fer Andalusia- aquesta targeta sanitària. Podem tenir de primera mà persones que han pogut fer aquest comparatiu, des de Metges del Món de cada una de les comunitats autònomes, perquè ens expressin, perquè ens expliquin les diferències i perquè ens expliquin les conseqüències reals sobre la població. Crec que és una oportunitat molt bona per conèixer la realitat.

En resum, crec que no hi ha cap argument per dir que no; crec que hem de donar l'enhorabona a aquesta ONG perquè s'hagi atrevit a presentar aquesta proposta al Parlament, perquè hagi fet aquest pas, pot obrir el pas a altres entitats perquè ho facin, i si avui surt que no serà lamentable per part nostra, perquè això serà un altre desprestigi per al Parlament. Vull dir que si deim que no és que estam dient que el Parlament no està obert als ciutadans. El Parlament no només pot estar obert quan hi ha una nit de l'art, el Parlament no només pot estar obert l'1 de març perquè vengui la gent a veure les estructures del Parlament; el Parlament ha d'estar obert quan una entitat com aquesta, seriosa, que ha estat absolutament respectuosa amb tots els governs, respectuosa amb les institucions, demana un temps i un espai perquè se l'escolti.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Rubio, per un temps de deu minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Des del Grup Parlamentari Popular també volem donar la benvinguda a la presidenta de Metges del Món Balears, i afirmar que ens hem estudiat en profunditat l'informe fet per *Médicos del Mundo* relatiu a *Dos anys de reforma sanitària, més vides humanes en risc*, aquest és el títol de l'informe.

En primer lloc volem destacar des de la nostra formació política la gran tasca d'aquesta entitat que desenvolupa arreu del món, així com també valorar positivament que entitats amb aquest prestigi puguin fer unes anàlisis i unes valoracions amb les quals s'analitzen des d'un altre prisma quines són les polítiques sanitàries que es duen a terme al nostre país, polítiques sanitàries que es duen a nivell internacional o polítiques sanitàries que es duen..., bé, idò per tot el món, però també aquesta visió que fa aquesta entitat, aquesta ONG, de les polítiques sanitàries i les reformes sanitàries que s'han duit a terme en el nostre país i a les diferents comunitats autònomes.

Efectivament es fa una anàlisi de totes aquestes reformes que s'impulsen des del Govern d'Espanya, des del Ministeri de Sanitat, però no únicament des del Govern d'Espanya sinó que també es fa un estudi detallat de totes les comunitats autònomes, i es fa des d'un punt de vista crític, es fa des d'un punt de vista d'ONG que efectivament lluita per les persones que tenen problemes, per les persones que es troben en dificultats, i per tant consideram que aquestes qüestions i que aquestes tasques són lloables i s'han de reconèixer públicament.

Dit això, som aquí per debatre aquest informe i per parlar sobre les seves conclusions, però sí que és cert que els diferents grups parlamentaris que m'han precedit han fet una sèrie de valoracions polítiques davant aquest informe, i han aprofitat per fer una crítica de les polítiques sanitàries que s'han fet des del Govern d'Espanya i que s'han fet des del Govern de les Illes Balears. En primer lloc vull dir que si s'ha produït una tramitació parlamentària és perquè tenim un reglament, que aquest reglament s'ha de complir, per tant això no és culpa de ningú, un reglament que per cert va ser aprovat la passada

legislatura pel pacte de progrés, varen ser els impulsors d'aquest nou reglament, i per tant això no és culpa del Partit Popular, això és culpa de..., idò tenim unes normes i les normes s'han de complir.

Dit això també, hi ha una qüestió que des del nostre grup parlamentari, bé, idò posam molt en dubte. És a dir, això que des de l'oposició es diu que es romp la universalitat, bé, idò és molt discutible, perquè jo no sé què entenen ells per universalitat, perquè probablement el que teníem abans no era una universalitat. El sistema sanitari que teníem anteriorment no era un sistema sanitari universal, públic i gratuït per a tots els ciutadans del nostre país, i efectivament això ha sortit en altres ocasions en seu parlamentària per diferents iniciatives que s'han duit a plenari, fins i tot, i que en aquest cas va ser una intervenció duita a terme per part de la Sra. Bauzá, en la qual es va posar de manifest que efectivament un informe de l'any 2005 deia que aquesta universalització de l'atenció sanitària a Espanya era únicament universal en el paper, però que realment no podíem parlar d'aquesta universalització. Concloïa aquest informe dient que no és un sistema universal *a pesar de que aparentement diga que sí lo es*; es considerava per tant imprescindible definir clarament quina era la condició d'assegurat per tal de tenir un sistema públic, gratuït i universal, que és el que ha perseguit el govern actual des que es varen iniciar les reformes. Per tant nosaltres entenem que allò important és..., totes aquestes reformes el que han volgut és cercar un sistema sanitari el més públic, el més universal i el més just possible per al conjunt dels ciutadans.

En data 19 de desembre de 2008 la sanitat deixava fora 200.000 persones, i aquest informe deia que la sanitat pública només és universal sobre el paper, ja que 200.000 persones no tenen aquest dret reconegut per la Llei general de sanitat; persones que paguen els seus impostos i que financen per tant el sistema sanitari públic espanyol, però que si volen un metge idò l'han de pagar i per tant no tenen dret a aquestes prestacions. Fins que l'any 2012 també hem de recordar que a Espanya els aturats de llarga durada que deixen de cotitzar perdien l'assistència sanitària, i estam parlant d'un fet molt greu. És a dir, ja no parlem de persones que..., en fi, que no es trobaven..., idò que potser eren persones que el sistema considerava que no havien de tenir, perquè no havien cotitzat mai, uns drets determinats d'assistència sanitària pública i gratuïta, sinó que parlem de persones que a causa d'una crisi econòmica estaven donades d'alta i per tant tenien dret a un sistema sanitari, i per perdre aquest lloc de feina aquestes persones deixaven de tenir aquesta assistència pública i gratuïta. Jo crec que totes aquestes qüestions, que han estat abordades per part del govern actual del Partit Popular, han fet que es millori aquest sistema sanitari d'una manera més justa i més equitativa.

Nosaltres pensam que el que deia la llei anterior, a la qual l'extensió del dret a l'accés a l'assistència sanitària pública es realitzava per a determinats col·lectius en funció de l'evolució dels comptes públics, deixa de manifest que aquesta universalitat únicament es deixava a càrrec de les condicions o de la situació econòmica i pressupostària del moment, i això ha estat corregit pel govern del Partit Popular. Per què?, idò perquè en aquests moments tenim un sistema en el qual es garanteix una universalitat de la sanitat pública a Espanya independentment de la capacitat o de la situació econòmica o pressupostària que hi hagi al nostre país, i aquesta situació no s'havia produït mai, i per tant consideram que és important remarcar.

Estam parlant d'una qüestió també important, que és el que fa aquesta reforma sanitària impulsada pel govern del Partit Popular, i és que s'ha de diferenciar entre ser titular d'una targeta sanitària, que el que fa és donar uns drets a uns ciutadans que a més a més tendran garantida aquesta assistència sanitària no únicament en territori nacional sinó també més enllà de les fronteres, a tots els països de la Unió Europea tendran garantida, per tant, aquesta assistència sanitària, i el que seria el dret a l'assistència sanitària, que és un dret reconegut per a totes les persones. I afirmar i dir una i altra vegada que aquí, a Espanya o a les Illes Balears, s'ha negat l'assistència sanitària o el dret de l'assistència sanitària a les persones simplement perquè aquestes persones no tenen una situació de regularització, això simplement és fals, i no perquè es repeteixi la mateixa mentida mil, dues mil o un milió de vegades, es tindrà raó, perquè la falsedat és falsedat, i sempre ho és, i no pel fet de repetir i repetir i repetir es convertirà en una veritat, i això és absolutament fals.

I vostès han intentat fer política en aquesta qüestió amb una situació desgraciada que vàrem patir a la nostra comunitat autònoma i que efectivament lamentam tots, que va ser la mort d'Alpha Pam, una persona que va tenir una malaltia, tuberculosi, que efectivament és una malaltia que pràcticament no pateix ningú al nostre país, que va quedar pràcticament eradicada, però vostès el que diuen és que aquesta persona no va tenir una assistència sanitària, no se la va atendre pel nostre servei de salut, i això és absolutament fals, i vostès ho han repetit i ho han repetit, i resulta que la seva família fins i tot...

LA SRA. PRESIDENTA:

Pregaria silenci.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

...ha reconegut, i els tribunals han reconegut, que aquest senyor tenia i va tenir una assistència sanitària per part, primer, del centre de salut i, segon, per part dels hospitals de les Illes Balears. I també és cert que els serveis de salut i que la Direcció General de Salut varen intentar cercar aquesta persona i no la varen poder localitzar, i això també és un fet que s'ha contrastat, i és una qüestió que vostès obliden, que vostès ometen cada vegada, i ho fan amb una clara intencionalitat política i partidària, i això és lamentable, perquè fer ús pervers d'una desgràcia aliena l'únic que demostra és la poca sensibilitat per part de les formacions polítiques que ho fan.

Nosaltres, des del Partit Popular i des del Govern de les Illes Balears, al qual nosaltres donam el nostre suport, entenem que s'ha fet un esforç importantíssim per tal de garantir un servei sanitari que vostès varen posar en perill amb la seva catastròfica gestió que varen fer quan varen governar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

16.000 milions de deute públic, 800 milions de deute públic. Escolti, arreglar tot això i mantenir uns serveis sanitaris i uns serveis socials és molt difícil, i nosaltres tenim la consciència ben neta que aquest govern ho ha fet i que continuarà treballant amb aquesta visió crítica que fa Metges del Món, amb la visió crítica que fan els ciutadans, però tots hem d'aconseguir tenir entre tots un sistema sanitari més just i millor.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam, idò, a la votació de l'escrit.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 8.

En conseqüència queda rebutjat.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma